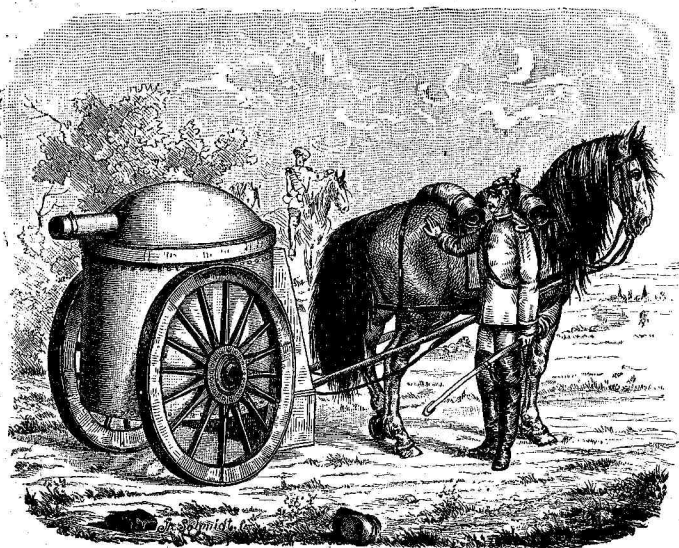

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

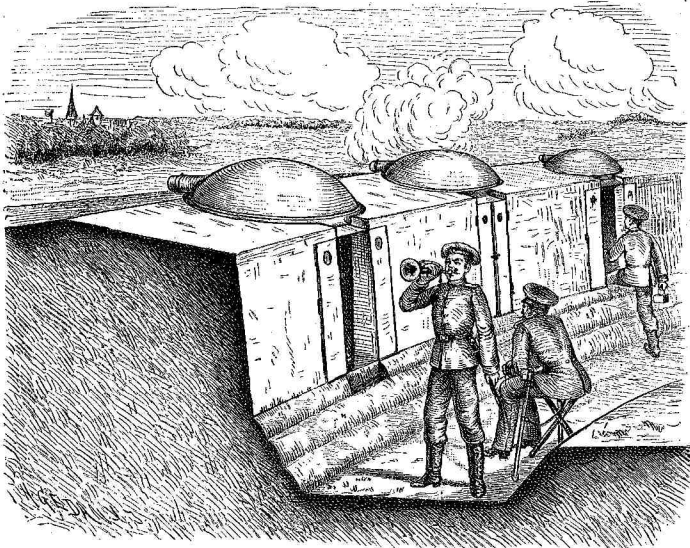
Ἐν τινι τῶν προηγουμένων τευχῶν τῆς „Κλειῶς“ ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ παγκόσμιον φήμην ἀπολαύοντος ἐργαστασίου τοῦ Γκρούζων ἐν Βουκάω, παρὰ τὸ Μαγδεβούργον, τοῦ ὁποῦ προ πάντων εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους θαυμάζονται οἱ ἄτρωτοι σχεδὸν θωρηκτοὶ πύργοι. Ἡδὴ τὸ αὐτὸ πάλιν κατὰστημα ἐφεῦρε καὶ ἐδώρησεν εἰς τὰ φιλοπόλεμα ἔθνη ἐν καινοπρεπέστατον καὶ ὅλως ἰδιόρρυθμον ὀχυρωματικὸν καὶ ἀμυντικὸν μέσον, τοῦ ὁποῦ

καὶ ἀνοιγμα, ὁπόθεν προεκβάλλει ὁ σωλὴν περιστρόφου πυροβόλου, τηλεβόλου δηλαδή, τὸ ὅποιον ἀφ' ἑαυτοῦ δύναται νὰ γεμισθῇ ἐπανειλημμένως καὶ μετ' ἀπιστεῦτου ταχύτητος νὰ ἐκσφενδονίσῃ ἀληθινὴ χάλαζαν εὐμεγέθων σφαιρῶν.

ὑπὸ τὸ στέγασμα κάθηται ὁ πυροβολητής, ἐισερχόμενος εἰς τὸ ἄλλως λίαν στενόχωρον τοῦτο οἶκημά του διὰ τινος μικρᾶς θύρας, ὁρατῆς εἰς τὴν ἐτέραν τῶν ἐνταῦθα παρατεθειμένων εἰκόνων. Ἡ τε θόλος καὶ τὸ τηλεβόλον

ΚΑΤΑΦΡΑΚΤΟΝ ΤΗΛΕΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΓΚΡΟΥΖΟΝ.

ΤΑΦΡΟΣ ΜΕΤΑ ΘΩΡΗΚΤΩΝ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ.

αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες δίδουσιν ἀρκούντως εὐκρινῇ ἐξήγησιν.

Οἱ ἀναγνώσται μας γνωρίζουσιν, ὅτι κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἡ πολεμικὴ καὶ στρατηγικὴ τέχνη καὶ δεξιότης συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ταχεῖαν κατασκευὴν ὀχυρωματικῶν τάφρων, ὁπόθεν τὸ ἐπιτιθέμενον ἢ ἀμυνόμενον πεζικὸν νὰ διευθύνῃ τὸ πῦρ του κατὰ τῶν ἐχθρικών τάξεων, χωρὶς νὰ ᾔη ἐκτεθειμένον εἰς τὰς ἐξ ἐκείνου βολάς.

Τὸ κινητὸν λοιπὸν καὶ κατάφρακτον τηλεβόλον τοῦ Γκρούζων ἔχει σκοπὸν, ἂν μὴ ν' ἀντικαταστήσῃ, πάντως ὅμως σημαντικῶς νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ πῦρ τοῦ πεζικοῦ.

Ἡ πρώτη τῶν εἰκόνων μας παριστάνει σιδηροῦν κύλινδρον, ἐπιστεγάζόμενον ὑπὸ θολοειδοῦς καλύμματος, στρεφόμενον περὶ τὸν ἄξονά του. Ἡ θόλος ὅμως αὕτη φέρει

δυνανταὶ εὐκολως νὰ στραφῶσι κυκλοτερῶς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοπεριέργον τοῦ ὅλου τούτου ἐφευρήματος ἐγκτεται κυρίως εἰς τὸν τρόπον τῆς μετακομίσεως αὐτοῦ. Ὁ πύργος καὶ τὸ τηλεβόλον στηρίζεται πάντοτε ἐπὶ δύο τροχῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν σύρεται εὐχερῶς εἰς τὰς ὀχυρωματικὰς τάφρους, ὅπου τὸν ἀφίνουν, καθὼς ἔχει, ὁπισθεν τῶν προχωμάτων, διὰ νὰ μὴ φαίνεται εἰς τοὺς ἐχθροὺς οὐδὲ νὰ παρέχῃ μεγάλην ἐπιφάνειαν εἰς τὸ πῦρ των. Ἄν ἡ θέσις ἐκείνη ἀποδειχθῇ, ὅτι εἶνε ἀκατάλληλος πρὸς ὑπεράσπισιν, ἢ ἂν ἐπιστῇ ἀνάγκη νὰ ἐγερθῶσιν ἀλλαχοῦ ὀχυρωματικαὶ γραμμαὶ, οἱ πύργοι σύρονται ἀπλούστατα ἐπὶ τῶν τροχῶν καὶ μεταφέρονται ἄνευ πολλῶν προπαρασκευῶν εἰς τὸν τόπον τῆς νέας των ἐνεργείας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ.

Τίς κυρίως ἐφεῦρε πρῶτος τὸ τηλέφωνον; Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνομιζέτο οὐ μόνον ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γερμανίᾳ, ὅτι ὁ πρῶτος ἐφευρὼν τὸν μηχανισμόν τοῦ τηλεφώνου ἦν ὁ ἐκ Βοστώνης καθηγητῆς Α. Γ. Bell, ὅστις ἐν βραχεὶ ἀπέκτησε τὴν δόξαν ὅτι οὐ μόνον ἠτύχησε νὰ ἐφεύρῃ ὠφελιμώτατον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μηχανήμα, ἀλλὰ καὶ ὅτι κατώρθωσε νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν σχεδὸν τέλειον, οὕτως ὥστε ἄνευ πολλῶν τροποποιήσεων ὡς ἐν θριάμβῳ, τρόπον τινά, νὰ γίνῃ παραδεκτὸν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. Ἄλλ' οἱ Γερμανοί, νομίζοντες

ἴσως ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἐπινοήμα δὲν εἶνε δυνατόν παρα ἐκ τῆς πατρίδος των νὰ προέλθῃ, διατείνονται ὅτι ἀδίκως ἀπονέμεται ἡ τιμὴ τῆς „πρωτοτοκίας“ εἰς τὸν Bell, διότι πρὸ πολλοῦ ἤδη, λέγουσι, γερμανὸς τὴν πατρίδα μηχανικὸς εἶχεν ἐπινοήσει καὶ κατασκευάσει παρομοίαν συσκευήν. Καὶ πραγματικῶς τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον οἰκογενειακὸν περιοδικὸν „Gartenlaube“ εἶχε τῷ 1863 δημοσιεύσει τὴν καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐνταῦθα παρατιθεμένην εἰκόνα τοῦ πρώτου τηλεφώνου, συνοδευομένην καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέρου ἄρθρου, φέροντος τίτλον „ὁ μουσικὸς τηλέγραφος.“ Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ